

Pris kr. 1,75

Hefte 4 - 1958

Norsk

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Sinsen ble norges-
mester for
syvende gang.

Gi Forbundsstyret frie hender.

Norsk Bridgeforbunds
oppgavekonkurranse 1958.

Helge Vinje:
Månedens Motspill

d'Artagnan:
Mine forferdelige makkere.

Hvorledes melder De og Deres
makker —

Sherlock Holmes ved
bridgebordet.

A la Carte og Ekspertklubben

W. B.

BRIDGE - À LA CARTE

I denne A la Carte-spalten vil vi gi Dem anledning til å prøve Deres skarpsindighet: Øst — Vest i faresonen.

De sitter Syd. Vest åpner med 2 hjerter. Nord passer og Øst svarer 2 spar. Motparten spiller ordinær Culbertson. Her foreligger altså hverken svake 2-åpninger eller Herbertavslag. De har:

♦ K Kn 7 2 ♠ 9 4 ♦ E K D Kn 10 7 3 ♣ —

Hva melder De?

Det neste problemet er ganske usedvanlig. Det er en regelrett bridgegåte som humoristen Albert Benjamin er faddet til. Problemet er følgende: Syd spiller 6 spar doblet. Tross korrekt motspill vinner Syd sin kontrakt. Men Vest tar første stikk for hjerter 3!!! Kan De klare den? Hvorledes ser de fire hendene ut?

På dette tidspunkt er det vi gir Dem et lite råd. Hvis De har lyst til å forsøke Dem på de to foran nevnte oppgavene, så bør De ikke lese videre i A la Carte-spalten, for litt lenger nede vil De finne meldingene i oppgave nummer 2 i tilfelle De trenger litt assistanse for å bli peilet inn på riktig løsning. Hopp derfor foreløbig over resten av A la Carte hvis De vil ha fornøyelsen av å løse oppgavene uten ytterligere indikasjoner.

♦ ♥ ♦ ♣

Tiden er allerede nå inne til å begynne å tenke litt på feriene. Her hjemme får vi anledning til å velge mellom Hankoturneringen som spilles ..... og Vestfold Bridgekrets Havna-arrangement samt bridgeukken på Gausdal Høyfjellshotell. Denne siste som opprinnelig var bestemt til første uke i september er imidlertid forskjøvet til 7. — 14. september. Turneringen er lagt opp for 16 — 36 par med maksimum 32 spill pr. dag.

Svenskene er jo spesialister i å arrangere sommerturneringer og der blir det nok som vanlig litt av hvert å velge mellom. Av hensyn til EM i Oslo i siste halvdel av august er den herlige bridgeukken på Tylø-

sand fremskutt til første halvdel av august, hvilket sikkert vil interessere de mange begeistrede norske spillere som har opplevet «bridgeveckan» dernede.

♦ ♥ ♦ ♣

Tilbake til oppgave nr. 2. Her har De meldingsforlopet; hvis det kan sette Dem noe mere på sporet:

Øst	Syd	Vest	Nord
2 ♣	2 ♠	4 ♥	4 ♣
5 ♦	pass	5 ♥	5 ♣
6 ♣	pass	6 ♥	6 ♣
Dobl.	pass	pass	pass

Ingen av meldingene er psykiske. En og annen melding kan kanskje diskuteres, men det betyr lite i denne sammenhengen fordi Benjamin har gitt meldingene slik for å gi en viss peiling påfordelingen. Altså: Fortsatt god jakt.

Finner De fremdeles ikke frem, så er Syds kort inntatt litt lenger nede i spalten.

♦ ♥ ♦ ♣

I et intervju med Dansk Bridge har generalsekretæren i EBL, som samtidig var turneringsleder under VM, noen ualminnelig interessante bemerkninger. Herr Dedičen svarte følgende på spørsmålet om årsakene til at italienerne vant:

«Den første grunn er selvfølgelig at de spiller god bridge, og at de gjør ferre feil enn deres motstandere. Kommer man dypere ned i spørsmålet, vil jeg fremheve 3 egenskaper, som alle tre er like viktige for utfallet av en slik turnering:

1. Det består et enestående godt makker-parforhold mellom dem. Den hjelposomhet og den elskverdigheit de viser i hell og uehell kan ikke overgås.

2. De har en evne til å velge det riktige utspill, funnet etter en meget logisk gjennomgang av meldingene basert på de kort, som de selv sitter med. Det vil kanskje vekke forargelse herhjemme, når jeg hevder at vi overhodet ikke aner, hva et godt utspill er.

(Forts. side 4).

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 4

April 1958

29. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15.00 pr. år.
Red. W. B. Herseth, Frognervei 28, Oslo. Tlf. 44 35 30. Sikrest kl. 17-18. - Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

Gi Forbundsstyret frie hender.

Uttagningene til EM i Oslo er i full gang. Fra Italia er det naturlig å anta at Verdensmestrene møter og da har det bridge-spillende publikum noe å glede seg til. England har avsluttet sine uttagningsmatcher og stiller med Terence Reese — Boris Schapiro, M. Harrison Gray — Alan Truscott og James Sharpless — Robert Sharpless, med R. F. Corwen som non-playing kaptein. Det er et sterkt lag — vi savner egentlig bare Konstam — og det er et lag som er fullgode representanter for Albions høye spillekultur. Svenskene er også i full gang med sine uttagningsturneringer. I fjor stilte svenskene opp i Wien med årets mestere — uttatt på samme måten som vi tar ut våre EM-representanter. Det ga Sveriges hittil desidert dårligste plasering. Derfor har svenskene i år forlatt dette uttagningssystemet og istedet arrangert uttagninger mellom endel av sine sterkeste lag. Uttagningen er arrangert slik at 2 lag

Lilliehööks lag og det lag som vinner årets svenske mesterskap — står over de innledende kamper og først kommer inn når slutttoppgjøret finner sted.

Den svenske uttagningsformen tiltaler oss meget. Den har gitt Forbundsstyret anledning til å ta ut et meget sterkt lag (Lilliehööks lag). Den har gitt årets svenske mestrer nøyaktig samme sjanse som det uttatte laget. Disse to lagene har videre den store fordel at de først kommer inn i selve sluttomgangen hvilket jo erfaringmessig beskytter dem mot et «tilfeldig» nederlag mot et kanskje noe svakere lag som har en heldig dag, men som selv ikke er sterkt nok til å kvalifisere seg gjennom hele uttagningsturneringen. Og sist, men slett ikke minst — uttagningsformen gir også andre

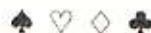
gode lag sjansen til å være med. De får også sin sjanse og da disse lag er dannet fritt dvs. uten å måtte være rene klubblag, kan det her dukke opp virkelig sterke kombinasjoner.

Det er på tilsvarende måte interessant å studere den engelske uttagningsformen også. Engelskmennene tok ut Reese — Schapiro direkte, men lot de øvrige kandidater danne lag. Harrison — Grays lag beseiret alle sine konkurrenter og sikret seg dermed representasjonsretten, mens Lee's lag ble nr. 2.

I samme forbindelse kan det ha sin interesse også å se på den østerrikske uttagningsformen. Dernede hersker Schneider eneveldig. Han er offisielt utnevnt som «Forbundskaptein» med eneveldig myndighet til å ta ut — og bygge opp — de østerrikske representasjonslag. Og det lar seg faktisk ikke bestride at Østerrike gjennom praktisk talt alle år har hørt med til tet-lagene under EM.

Vår uttagningsform har som de fleste andres vært svært varierende. Til å begynne med ren og skjær uttagning av Forbundsstyret med relativt pene plaseringer. Dette en parmessig betont uttagningsform som ikke ga særlig mersmak og endelig i de senere år Norgesmestrene som representasjonslag med par mestrene i tillegg. Denne uttagningsform har delvis gitt gode og delvis ikke helt gode resultater.

Uttagningen er bunnet gjennom et Forbundstingvedtak. Kan hende det var klokest å gi det kommende Forbundsstyre noe mere frie hender hvis det f. eks. skulle vise seg at den engelske eller den svenske uttagningsformen fører frem til gode resultater.

HELGE VINJE:

Månedens matspill

MED FORDELINGSSIGNALET

Fordelingsutspillet erstatter også det tradisjonelle utspill *toppen av ingenting*, som brukes ved trekortfarve som bare består av småkort.

Toppen av ingenting er et betegnende uttrykk. «*Ingenting*» står for småkortene og «*toppen*» for det høyeste av dem. I selve betegnelsen ligger også begrunnelsen for regelen. Utspillet forteller at farven ikke inneholder noen honnor. Hovedvekten er også her lagt på å vise hvordan det forholder seg med honnørene, mens fordelingen kommer i annen rekke. I iveren etter å få benektet at trekortfarven inneholder noen honnor har man neglisjert det faktum at en farve som fra før er svak blir enda svakere. Man har med andre ord oversett at en farge som bare består av småkort likevel kan representerer verdifull styrke.

♠ E D Kn 6	♦ K 10 7 2
♥ Kn 6	♥ E K 5 2
♦ E 10 7 4	♦ Kn 3
♣ K 8 4	♣ E 7 6 3
♠ 8 5 3	
♥ 7 4 3	
♦ Da 9 6 5	
♣ E 5 2	
♠ 9 4	
♥ D 10 9 8	
♦ K 8 2	
♣ D Kn 10 9	

A la carte

Fortsatt fra side 2

3. Dobling av lave kontrakter benyttes meget ofte, og er praktisk talt alltid effektivt. En doblet kontrakt som f. eks. gir 300 i stedet for 100 har ikke bare den virkning at antall matchpoeng øker, men etter en tids forløp gjør den motparten nervos og forsiktig med motspillsmeldingene. Derved får italienerne større ro til deres egne meldingsforløp.

4. I det hele tatt må vi her i Skandinavia se i øynene at den bridge som spilles ved disse verdensmesterskapene, er et helt annet spill enn det vi er vant til.

Dedichens kommentarer er de beste vi

Meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
		1 ♠	pass
1 ♥	pass	1 ♦	pass
1 gr.	pass	2 gr.	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Utspill spar. Bordet bruker Knekten.

Hvis utspillet er *toppen av ingenting*, spar 8, er Øst avskåret fra å fortsette farven når han kommer inn på Kongen. Skal derfor Øst oppnå stikk for tieren, må bordet gjennomspilles en gang til. Men hvis Syd går på hjerterfarven først, får ikke Øst-Vest tid til å etablere det betenende stikk i spar for Syd har fått sine ni stikk.

Fordelingsutspillet, spar 3, fører til en helt annen situasjon. For det første får Øst kjennskap til fordelingen, og for det annet har Vest beholdt åtteren som kommer til nytte senere. Når Øst kommer inn på Kongen, kan han nå trygt returnere tieren. Har Syd nieren, vil den falle. Senere kommer Øst Konge inn i hjerter, og kan spille spar enda en gang til Vests åtter, som trekker ut bordets siste honnor. Det nødvendige inntak til å få hentet det godspilte sparstikk har Øst på den andre hjerterhonnøren.

har sett fra VM. Han berører fundamentale sannheter: Taktikken med lave doblinger, teknikken med gode utspill og kanskje først og fremst det ypperlige samhold mellom parene som skaper nettopp den «bro» som «bridge» skal være.

Enda en liten visitt tilbake til problem nr. 2. Hvis ikke meldingene har hjulpet Dem til å komme på spor etter oppgavens løsning vil kanskje Syds kort interessere Dem. Syd har:

♠ K 10 9 8 6 4 2 ♥ — ♦ K Kn ♣ 6 5 4 3

Men klarer De det ikke nå, har De intet annet å gjøre enn å bla over til løsningene som De finner på side 10.

d' Artagnan:

Mine forferdelige makkere!

Hvorfor i all verden skal en spiller som jeg, der fører mine kort fremragende (det er det bare en mening om) og som av og til bløffer nær sagt hvemsomhelst eller også melder så solid at det er en fryd når kortene ikke innbyr til bloff... hvorfor i all verden skal jeg alltid utstyres med makkere som ikke forstår noen ting, som spiller vekk opplagte kontrakter og ikke klarer å følge opp de mest opplagte, (men om jeg så skal si det selv) elegante motspill.

Åjasså, tenker De, her har vi igjen en av de utallige spillerne som alltid skylder på makker. Men bare vent litt, jeg er villig til å holde en «femer» på at De er enig med meg når De har sett følgende lille bukett av eksempler på mine forferdelige makkere.

Det første er fra en lagkamp — Semifinalen i Norgesmesterskapet om De vil vite det.

♠ E 5
♥ 9 3
♦ E D Kn 9 4
♣ 10 7 6 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ 9 8 6 3
♥ E K D Kn 6
♦ K 7
♣ E D

Min makker Syd åpnet med 1 hjerter, Vest sa 2 kløver og jeg hadde valget mellom å doble eller melde ruter. Heldigvis valgte jeg å melde 2 ruter — vi har jo slemt i kortene, og min situasjonsoppfatning var som vanlig ypperlig — og makker fikk riktig blod på tann: 3 hjerter kom det med fast røst. Da jeg alltid er en lydhør makker så jeg på til 4 hjerter istedenfor å være så egoistisk å gjenta ruterfarven og dette passet

ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

utkommet

Rolf Bøe trenger ingen presentasjon for bladets lesere, men vi vil allikevel sitere bridge-ekspertens kommentarer:

«Boken er i hovedsaken bygget på Culbertsons system med den nye poengberegning . . . . særlig liker jeg alle eksemplene som leseren får anledning til å øve seg på. Det gir utmerket trening. . . . en bok som fyller et visst savn hos dagens utovere av det edle bridgespill.»

INNEHOLDER OGSÅ STAYMANKONVENTSJON

Innb. i solid shirting kr. 12,50

A. M. HANCHES FORLAG
OSLO

tydeligvis makker for han kom igjen med 4 grand. Etter 2 ess hos meg ble kontrakten 6 hjerter — en naturlig og sunn kontrakt.

Ruter 6 kom ut. Makker talte raskt og elegant opp 12 stikk — 10 i hjerter og ruter + 2 ess. Øst dekket ruter 9 med tieren og makker tok kongen. Nå trumfet han raskt ut — trumfen satt riktignok 4—1, men det spilte jo ingen rolle. Verre var det at Vest vist renons i annet ruterspill, slik at Øst altså hadde ruterhold.

Hva nå?! Kløverfinessen så jo lite lovende ut etter Vests kløvermelding.

Ja, makker tok sine toppstikk i ruter og stjal den siste ruteren. Dermed var situasjonen:

♠ E 5
♥ —
♦ —
♣ 10 7

N
V   Ø
S

♠ 9 8
♥ —
♦ —
♣ E D

På siste ruter kastet Vest spar D og da makker fortsatte med spar 9 satte Vest i spar K. Det viste seg at han hadde vært god nok til å avblokere sparfarven for Østs—Vests kort var:

♠ K D 10
♥ 8 7 5 4
♦ 6
♣ K 9 8 5 2

N
V   Ø
S

♠ Kn 7 4 2
♥ 10
♦ 10 8 5 3 2
♣ Kn 4

Tja — mot dårligere motspill ville nok makker fått hjem spillet. Nå kom imidlertid Øst inn på annet sparspill og dermed måtte Vest få ruterstikk — 1 bet i en klinkende opplagt kontrakt!

Spillet er jo så enkelt. Hvis bare makker plaserer Øst med kløverknekten annen, vinner han ved å ta sine stående ruterstikk og kaste 2 spar på gen hånd. Så spiller han liten kløver til esset — ingen finesse for da blir kløverfarven blokert og Vest angriper selv sagt øyeblikkelig sparfarven. — Vel — kløver D tilbake, Vest får fort K, men Østs Kn stuper og min kløver 10 gir det 12. stikket.

La gå at makker gjorde et noenlunde brukbart forsøk, men hva skal vi si om min lagkamerat Masterland som satt Vest ved det andre bordet??!

Etter nøyaktig samme meldingsforløp havnet Syd i 6 hjerter og Masterland spilte ut spar K. Spilleren så litt mistenksomt på Masterland der imidlertid som alltid så like jovial og überørt ut og lot Masterland beholde stikket! Nå skiftet Masterland til ruter 6 som spilleren tok med kongen, spar til esset og hjem igjen på trumf. Tredje spar ble stjålet på bordet, hvoretter spilleren gikk hjem på kløver ess, trumfet ut og kastet sin siste spartaper — kløver D på blindemanns ruterhonnører. Hva slags utspill er dette som gir bort beten! Det er min tur pleier Bjørn Larsen å si — og det sier jeg også!

INTERSKANDINAVISK MIXED — PARTURNERING NYBORG UKEN

10—17 august 1958

på Christianlund Badshotel, Nyborg

Helpensjon inkl. startkontingent kr. 200,00. — Anmeldelse og ydderlige opplysninger ved henvendelse til:

Agnes Frindby, Hjallesvej 84, Odense ♦ Leonard Hansen, Engvei 3, Odense

Sinsen Norgesmester for syvende gang.

Som ventet vant Sinsen Norgesmesterskapet i Bergen. Riktignok ikke så overlegen som mange trodde, fordi Trumf i annen runde tilføyde Sinsen lagets eneste nederlag. Dette skapte på sett og vis spennin over finalen fordi Sandefjords gode lag tok ledelsen og holdt denne inntil Sinsen vant klubbenes innbyrdes møte i femte runde. Mot Mø Bridgeklubb smilte lykken til Sinsen som vant oppgjøret med snaueste margin — 5 poeng. 4 poeng hadde betydd uavgjort kamp. Sinsen var imidlertid finalens beste lag og mesterskapet var vel fortjent. Laget besto av: Eilif Andersen — Knut Skaug og Gunnar Johansen — Odd Larsson med Magnus Andreassen som reserve.

Sandefjord som ble nr. 2 har hatt en hård vei til finalen og viste med sin innsats i slutt-kampene at seriene i de innledende rundene var fullt fortjente. Laget startet med 4 rake seire, men møtte som sagt sitt Waterloo i femte runden.

Mellom de neste 5 lagene var det bare 3 poeng som skilte. Det viser at disse lagene var noenlunde jevngode. Felles for dem alle var deres noe ujevne formkurve. Trumf skal ha honnor for sin seier over Sinsen, Astralaget var litt opp og ned, Folkvagn hadde gode sjanser til en hederlig tredjeplass, men odela dette ved et overraskende tap for Narvik. Mo var faktisk uheldig med sine brokker og tapte flere kamper med meget snau margin. Hjemmelaget fra Bergen fikk det ikke til å gli mens Narvik som møtte med reserve for en av sine beste spillere nok var finalens svakeste lag. Resultatene ble:

1. Sinsen	12	353—213
2. Sandefjord	10	282—231
3. Astra	8	357—248
4. Folkvang	7	260—335
5. Bergen	6	318—307
6. Trumf	6	259—311
7. Mo	5	269—286
8. Narvik	2	216—383

Som helhet betraktet var finalen svak og et spill som dette der burde vært vunnet gir et visst billede av feilprosenten:

♦ x x x	♦ K D x x	♦ D Kn x
♥ K	♦ 8 x x x	♥ x x
♦ K x	♦ K x	♦ Kn 10 9 x
♣ E x x x x	N	♣ D 10 x x
♥ x x	V	♥ x x
♦ K	Ø	♦ Kn 10 9 x
♣ Kn 9 x x x	S	♣ D 10 x x
♦ K x		♦ K x
♥ E Kn x x x		♥ E Kn x x x
♦ E D 7 x		♦ E D 7 x
♣ E x		♣ E x

Her spilte Trumf og Narvik begge 4 hjetter, men Narvik gikk bet mens Kjell Engen vant 5 trekk.

Ved begge bord kom ♠ E ut og i neste stikk kom spilleren inn på ♠ K. Trumfen ble tatt ut i to runder og kløverfarven eliminert. Kontrakten avhenger nå bare av ruterfarvens behandling. Nord fortsatte ved begge bord med liten ruter, Øst la liten ruter og Narvikspilleren tok finessen med damen. Da kongen satt singel fikk han på denne måten 3 rutertapere + spar E.

Kjell Engen la derimot i t e n ruter som Syd og da Kongen kom på fikk han 5 trekk.

Sinsen var heldig i dette spillet:

♠ E K D x x
♥ D x x
♦ x x
♣ D x x
N V   O S
♠ 8 x x x x
♥ 10 x x
♦ E D x x x
♣ —

Her havnet Gunnar Johansen og Odd Larsson i slem etter følgende meldingsforløp:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♠	2 ♣
4 ♦	pass	4 ♠	pass
5 ♠	pass	6 ♠	pass
pass	pass		

Med hjerter ut er det jo straks to tapere, men heldigvis for Larsson ble det sparutspill. Han stakk med damen, tok ruterfinessen som jo ikke er til å unngå og da ruterfarven var hyggelig nok til å sitte 3—3 med kongen i saksen, fikk han kastet to hjertertapere på ruter og åndet lettet opp. Bergenserne meldte ikke slemmen og slapp derfor nerdepakjenningen.

De svake 2-apningene var populære og skapte vanskeligheter for motparten:

♠ 10 x x
♥ x x x
♦ x x x
♣ Kn x x x
♠ K Kn x x
♥ 10 x x
♦ E D
♣ E K 10 x
N V   O S
♠ E x x x
♥ E K x x
♦ 8 x x
♣ D x x
♠ D x
♥ D Kn x
♦ K Kn 10 9 x
♣ x x x

Her åpnet Bundi Astra med 2 ruter som Syd og nå klarte ikke Narvikparet Coucheeron Jarl — Antonsen å komme i slem. Meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♦	2 ♥	pass	3 ♠
pass	4 ♠	pass	pass
pass			

Feilen er etter vår mening Østs. Makkers 2 hjerter er jo «faryen over» som opplysende dobbling og selv om Øst oppmelder så viser han jo ikke derved en så kraftig hånd som den han sitter med. Vi ville foretrekke følgende meldingsforløp:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♦	2 ♥	pass	3 ♠
pass	3 ♠	pass	5 ♠
pass	6 ♠		

Ved å overmelde fiendens farve etter makkers reelle dobbling, krever Øst til utgang. Når han så får makkers svar i sin beste farve hopper han til 5 spar som innvitt til momp og den er jo Vest sterkt nok til å motta.

Knut Skaug fikk også et vanskelig meldeproblem etter svak 2-apning fra motparten. Han satt med:

♠ D x ♡ x x x ♦ E Kn x ♣ E Kn x x x

og meldingene utviklet seg slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♠	3 ♥	3 ♠	4 ♥
4 ♠	pass	pass	?

Hva hadde De nå meldt på Skaugs kort? Han doblet, men det viste seg ikke å være vellykket for 4 spar sto. Kortene var:

♠ K x x
♥ Kn x x
♦ K D 10 9 x x
♣ x
♠ x
♥ E K D x x x
♦ x x x
♣ D x x
♠ E Kn 10 x x x x
♥ x
♦ x
♣ K 10 x x

Kinn godspil uten vansker ruterfarven og tok sine 10 stikk. Selvsagt er det mange spill som i og for seg vil være avgjørende når en kamp avgjøres med bare 6 poengs forskjell, men da Trumf vant med så liten overvekt, var dette altså et av de spillene som eventuelt kunne ha endret resultatet. 5 hjerter er jo en meget god stamp, men det

skal villig innrommes at Skaug hadde litt av et valg. Spillet illustrerer ganske godt hvilke vanskeligheter de svake 2-apningene kan skape for motparten.

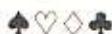
Et annet valg som spilleren kanskje kan være glad for han slapp, forekom i dette spillet:

♠ K x x	♦ D x
♥ x	♥ x x x
♦ D x x x	♦ x x
♣ 10 9 x x x	♣ D Kn x x x
♠ E Kn x	N
♥ x x x x	V
♦ K x x	Ø
♣ E K x	S
♠ 10 9 8 x x	
♥ E K D x	
♦ E Kn 10 x	
♣ —	

Begge Sydspillere havnet i 4 spar og begge gikk bet.

♣ E kom ut og ble stjålet. Så fulgte ♥ E og liten hjerter til stjeling. Deretter prøvet spillerne ruterfinessen og Vest kom inn på kongen. Han returnerte ♠ K til stjeling. Spillerne fortsatte med spar til Kongen som holdt, men nå kom den skjebnesværgre feildisposisjon: Blindemann fortsatte med spar. Derved måtte Øst på med damen og Vest hadde ingen vanskeligheter med å stikke over med esset og trekke ut de siste trumfene med ♠ Kn. Dermed var kløverne godspilt og resultatet ble bet.

Hvis Syd spiller seg inn på egen hånd — ♠ E er jo markert hos Vest — må jo Vest være nesten synsk for å stikke unodig høyt med esset i håp om at damen skal stupe hos Øst. Stikker Vest med knekten, kommer Øst inn og kan ikke trumfe ut.

En svak finale, er Bjørn Larsens oppfatning. Han mener også at Sinsenlagets melde-teknikk er inne i en blindgate, men det kan det vel herske delte meninger om. Johannes Brun mener at Sinsen var finalens beste lag og vant fortjent og det samme sier de spillerne vi har talt med.

Etter reglene skulle Sinsen som Norges-mester representert Norge i årets Europa-mesterskap. Imidlertid har spillerne med-

delt at de ikke ønsker å stille opp i EM og dermed blir det Forbundsstyrets sak å ta ut EM lag. (Vi gjør for ordens skyld oppmerksom på at vår leder om uttagning av tekniske grunner er skrevet og satt før finalen i Bergen ble spilt, og det skal bli interessant å se hvorledes utviklingen blir nå når Forbundsstyret må ta ut laget).

Bridgebøker

VI HAR PÅ LAGER:

Aftonbladets bridgebibliotek, 6 bind à kr. 3,40. (Kan kjøpes enkeltvis.)

Aftonbladets nye bridgeserie 1—3
a kr. 3,50 pr. b.

Boe: «Revidert Vienna». Kr. 10,85. ib.

Boe: Bridge uten tårer kr. 12,50 ib.

Kaalund-Jørgensen: «Bridgens Luner». Kr. 9,90.

Nielsen Aksel J.: «100 nye modspill i bridge». Kr. 13,50.

Toustrup: «Meldinger i kontraktbridge». Kr. 4,10.

Toustrup: «Spillet i bridge». Kr. 4,30.
—»— «Nem bridge». » 8,25.

Werner: Resor i Riskzon. Kr. 24,35

Werner: Den röda träden vid det gröna bordet. Kr. 25,95.

Terence Reese: «Europamästare spelar bridge». (Oversatt av Werner.) Kr. 15,50.
Porto for en bok kr. 0,60. Porto i opp-kraav kr. 1,25.

Jannersten: «Boken om skvis». Innb. kr. 23,50.

Jannersten: «Vi spelar tävlingsbridge». Bud-givning-Spelföring-Motspel.
Nytt opplag. Pris kr. 25,95.

Jannersten: «Speltekniken i bridge». Kr. 25,95.

Jannersten: «Kurs i kontraktsbridge». Kr. 25,95.

Jannersten: «Efos-sangen». Kr. 5,40

Boe, Elfvin, Jannersten: «Tävlingsledaren». Håndbok för turneringsledare. 256 sider
innb. i shirting. Kr. 31,10.

Darvas: Tvärs igenom leken. Kr. 25,95

NORSK BRIDGEMAGASIN
Kongensgt. 4 — Oslo.

Hvorledes melder De og Deres makker —

og hvorledes melder ekspertene?

Spillet er denne gangen hentet fra Nordisk Mesterskap 1951.

Hvor islanderne satt Øst — Vest ble kontrakten 3 klover med 11 stikk som resultat. Utgang er jo opplagt både i spar og klover, men heller ikke ved det andre bordet hvor Bjørn Larsen satt Øst og John Knudsen satt Vest, lykkes det å komme i riktig kontrakt. Det gikk meldingene på hoykant:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	1 ♥	Dobl.	2 ♥
3 ♠	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

Bjørn Larsen er sjarmende åpenhjertig i sine kommentarer til spillet: «Øst har for dårlige kort til å doble 1 ♥ og burde i stedet meldt 1 ♠. 3 grand er for å si det mildt — en temmelig halsbrekkende melding.

Syds startet med ♥ 2 og jeg skal innrømme at jeg ikke så noe særlig lyst på situasjonen. Minst 2 hjerterstikk og 5 ruterstikk til Nord — Syd, og noen spesielle vanskeligheter med dette motspillet kunne det heller ikke være når det ligger 8 sikre stikk hos blinde-mann.

Som sagt, Syd startet med ♥ 2, Nord tok ♥ E og fortsatte farven. Jeg kunne ikke se noen hensikt ved å bruke ♥ 10, for selv om Nord har ♥ Kn er Syd tvungen til å skifte til ruter etter å ha fått for ♥ K. Det fantes derfor bare en mulighet, at Nord forsøkte å lure ved å småspille fra E, K i hjerter og jeg banket til med ♥ D.

Den fikk beholde stikket!!

Nord hadde nemlig ♥ E K 8 5.

Jeg tror vi må ha bursdag på samme dag, var Knudsens tørre republikk».

Så langt Bjørn Larsens morsomme referat. Tilbake til meldeproven, 4 spar er ideal-kontrakt, idet det vinnes 5 trekk både i spar og klover. Åpnet Deres makker med 1 klover? 3 klover er nemlig ingen god åpning når man har en såvidt god edel 4-kortfarve, Doblet De Nords hjertermelding. Det bør ikke gjøres, for Øst er som Bjørn Larsen også fastslårt, for svak til å doble, selv om

hjerteren er god. Saken er nemlig den at Øst ikke er god nok til å følge opp hverken med dobling eller melding hvis motparten — hvilket ikke er usannsynlig — flykter over i ruter. For å doble på lavt nivå kreves både styrke i kortene og en viss lengde i trumf. Men at det er fristende å la seg lokke til å doble, viser jo Bjørn Larsens melding og det var dette poenget vi gjerne ville belyse da vi valgte spillet som månedens meldeprøve.

Løsningene på problemene i A la Carte.

Det første problemet er relativt lett. Det er all grunn til å anta at motparten gjennom sine sterke meldinger er på vei til slem. En korrekt slem vil være basert på at motparten enten har første eller annen kontroll i ruter. Hvis slemmen mot formodning kommer til å gå i spar, har De gode sjanser til bet gjennom Deres sterke sparfarve. Hvis slemmen — hvilket jo er langt mere sannsynlig — kommer i hjerter — vil klover-utspill fra makker være det absolutt ideelle. For å hjelpe makker til å finne dette utspillet, melder De nå 3 klover. Blir De doblet hvilket De avgjort må regne med, så kan De farefritt flykte til ruter. Hva enten De blir doblet eller ei, så passer De til motpartens slem i hjerter, fordi De ved ikke å anvende Lightners urspillsdirigerende dobling, forlanger ordinært utspill i Deres først meldte farve — eller i Deres meldte farve hvis De ikke er blitt doblet i 3 klover. Når De kommer inn på kloverstjelingen er tiden inne til å prøve om det finnes noe stikk i ruter.

Den andre oppgaven var adskillig verre. Her er fordelingen:

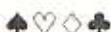
♠ E 7 5 3	♥ —	♦ —	♣ —
♥ E 2	—	—	—
♦ 10 9 8 7 6 5	—	—	—
♣ 2	—	—	—
♠ D Kn ♥ K D Kn 10 9 8 ♦ 7 6 5 4 3 ♣ —	N V S	O	E D 4 3 2 ♣ E K D Kn 10 8 7 9
♠ —	—	—	—
♥ —	—	—	—
♦ —	—	—	—
♣ —	—	—	—
♠ K 10 9 8 6 4 2	—	—	—
♥ —	—	—	—
♦ K Kn 8 7 9	—	—	—
♣ 6 5 4 3	—	—	—

Kontrakten var 6 spar doblet og utspillet altså ♥ 3. Spilleren gir bort første hjerterstikk for å få kastet ♦ Kn og kaster deretter

Norsk Bridgeforbunds oppgavekonkurranse 1958

fikk dessverre så altfor liten tilslutning. Det er virkelig beklagelig at våre turnerings-spillere ikke i større utstrekning benytter sjansen til å prøve kvaliteten av sin meldeteknikk på såvidt vanskelige oppgaver. En av grunnene til den manglende tilslutning, kan kanskje søkes i den omstendighet at dommerkomiteen bare angir sluttkontrakten uten å gi noen meldeanalyse etter de mest alminnelige meldesystemer som Vienna, Culbertson, Goren, Acol osv. Det er nemlig ikke bare den direkte sluttmelding som interesserer — like meget kan det ha sin interesse å vurdere nyansene under selve meldingsforlopet etter de forskjellige systemer slik at deltagerne kan få positive holdepunkter til å bedømme hele sitt eget meldingsforløp.

Plassen tillater oss ikke å foreta en slik nøyaktig vurdering etter alle de gjengse meldesystemene. Men for å vise hvor interessante og lærerike slike kommentarer vil kunne være, skal vi analysere meldeoppgavene etter den mest moderne Vienna.

Spill nr. 1:

Vest gir. Ingen i sonen:

♠ K 9 7 2	N	♦ E 10 8 4
♦ D 7 3	V	♦ K Kn 4
♣ D 9 2	Ø	♦ E 10 5
♣ Kn 8 7	S	♣ E K 9

♦ K på ♦ E. Nå lar Nords ruterfarve seg lett godspille til avkast av Syds klovertapere.

Problemet er imidlertid helt logisk. Når spilleren tydelig gir bort første hjerterstikk, må det være for å forberede en skvis. All den stund det bare finnes ett lavere kort enn ♦ 3, må spilleren være renons på en av hendene all den stund ♦ 3 beholder stikket og da meldingene viser at det finnes trumf på begge hender må stikket være gitt bort frivillig. Og når utspillerens makker ved korrekt spill ikke stikker ♦ 3 kan det kun bety at han enten er renons i trumf eller har ♦ 2 singel. Dermed er den skjeve hjertersitsen fortalt og De har fått nøkkelen til problemet selv uten å kjenne meldingene.

Meldinger:

Pass	1 gr.
2 ♦	2 gr.
3 ♣	3 gr.

Her vil mange lett havne i 4 spar og unnskyldte seg med at sparfargen jo sitter 4—4 hvilket sokemeldingen bringer på det rene. Men det er ikke god meldeteknikk etter Vienna. Vi tilater oss å sitere fra «Oslosystemet i moderne Vienna» side 177:

«Tidligere havnet man alltid i fargekontrakt når meldingene viste at en edel farge var fordelt 4—4. I Oslosystemet bruker vi har en fiks nyansering. Erfaringen har nemlig vist at hvis fordelingen er helt lik på begge hender, la oss si: 3 spar, 4 hjerter, 3 ruter og 3 kløver er det ofte samme antall stikk i grand som i fargekontrakt. Med en punktstyrke på ca. 40 er det ikke så sjeldent bare 9 stikk med slik jevn fordeling. Det er da en vesensforskjell å vinne 3 grand eller gå bet på f. eks. 4 hjerter. Den makker, som skal høyne meldingen fra 3 hjerter eller 3 spar til utgang melder ikke 4 hjerter eller 4 spar, men 3 grand hvis han har fordelingen 4—3—3—3. Svarhånden sier pass hvis han har samme fordeling, men sier 4 hjerter eller 4 spar hvis han selv sitter med ujevn fordeling. På den måten havner man i 3 grand med helt jevn fordeling på begge hender, men kommer i fargekontrakt hvor det er stjelmuligheter som følge av ujevn fordeling på den ene av hendene!»

Som sitatet viser, havner man etter korrekt, moderne Vienna i 3 grand og det er også den eneste sluttmelding som dommerne

WHITE
HORSE
WHISKY

Leif Christiansen og Bjørn Larsen gir poeng.
3 grand gir 100 poeng.

Spill nr. 2. SVAK 2-ÅPNING.

Vest gir, Øst — Vest i sonen.

♠ —	N	♦ K Kn 10 2
♥ 10 5	V	♦ E D 7 6
♦ E D Kn 9 4 3	Ø	♦ K 8 7 6
♣ K 8 7 4 2	S	♣ E

Meldinger:

2 ♦	2 ♠
3 ♣	3 ♥
4 ♣	4 gr.
5 ♦	6 ♦

Vest har en meget spillesterk hånd. Han sitter med 16 Viennapunkter + en renonsfarve. Renonsen vil kunne vise seg å være både en styrke og en svakhet — det avhenger fullstendig av hva makker sitter med i spar. Noen spillere vil anse hånden god nok til en 1-treksåpning i ruter (etter Goren teller hånden 14 poeng og representerer dermed en åpningsmelding på 1 trekk), men vi synes håndens karakter får et langt bedre uttrykk gjennom åpningsmeldingen 2 ruter, som viser en spillesterk farve med ca. 14—16 punkter. Viennaleksikonets krav er: Ca. 14—16 punkter og solid trumffarve, min. K D 10 9 3 2 (side 4).

Øst ser jo straks at det her er store sjanser for både utgang eller kanskje også slém. Han melder derfor stille og rolig ny farve, som er krav, for å høre mere fra makker. Og Vest meldet naturligvis sin sekundærfarve i kløver. Dermed ser Øst at fordelingen en minst 6—4 i ruter og kløver hos Vest. (Vi gjør for ordens skyld oppmerksom på — for å unngå misforståelser — at melding på 3-kortfarver er forbeholdt åpneren når makker har svart 2 grand). Fremdeles ønsker Øst flere opplysninger. Selvsagt er det klart at 3 grand er opplagt i og med at åpneren har kløver som sidefarve. Men her kan det være mere i kortene. Altså fortsetter Øst med 3 hjerter. Ny farve er jo fremdeles krav.

Øst får nå anledning til å vise sin nøyaktige fordeling ved å gjenta kløverfarven, altså 4 kløver.

Med 6—5 fordeling i ruter og kløver ser Øst at det i aller verste fall kan bli tale om en sparfinesse i utsplilet, såfremt åpneren har 1 ess. 2-åpningen kan nemlig være avgitt

med ♦ D, Kn, 10 sjette, ♣ K, D eventuelt også ♥ K eller ♠ D. Derfor kontrollerer Øst gjennom 4 grand at makker har 1 ess. Og da så er tilfelle, sier han 6 ruter. Såfremt ikke åpneren er renons i hjerter og har 2 små spar, samtidig som sparfarven sitter galt og motparten dessuten finner sparutspillet, bør kontrakten være sikker.

Dommerne har imidlertid for sikkerhets skyld gitt Vest sparrenons, så kontrakten er helt opplagt og de gir ikke poeng for annet enn 6 ruter, 6 ruter gir 100 poeng.

Spill nr. 3. GOD TILPASNING.

Vest gir, Nord—Syd i sonen.

♠ D	N	♦ Kn 9 8 7 5
♥ E D Kn 8 7 4	V	♥ K 6 2
♦ E D 8 3	Ø	♦ K 5 2
♣ 7 5	S	♣ 6 3

Meldinger:

1 ♥	2 ♥
3 ♦	4 ♥

Dette spillet er ganske interessant fordi det belyser problemet med å melde utgang hvis det er tilpasning i kortene. Det kan ofte være vanskelig å avgjøre for mange spillere. For den som kan moderne Vienna er imidlertid problemet relativt enkelt. Vi siterer fra Oslosystemet i moderne Vienna (s. 120).

Åpner:

♠ K D Kn 7 4
♥ 3
♦ D 10 6 5
♣ E K 4

Svarhånd I:

♠ 10 8 5
♥ K Kn 5
♦ 8 7 2
♣ D Kn 6 3

Svarhånd II:

♠ 10 8 5
♥ 8 7 2
♦ K Kn 5
♣ D Kn 6 3

Som man ser har svarhendene nøyaktig samme fordeling og styrke. Forskjellen mellom svarhendene ligger bare i at hjerter og ruter har byttet plass. Svarhånd nr. I gir ingen mulighet for utgang. I sparkkontrakt tar motparten 3 ess og ♦ K., i grandkontrakt kommer hjerter ut og såsant hjerterhonnorene sitter fordelt og ikke alle inntak sitter på gunstigste hånd vil hjerterfarven bli gjennomspilt annen gang. Svarhånd nr. II gir derimot sikker utgang i 4 spar. Motparten kan ta sine 3 ess men det er også alt. Problemets er: Hvorledes skal man greie å

melde utgangen i eksempel nr. II og hvorledes skal man stanse i tide i eksempel nr. I.

Denne vanskelighet løser Øsosystemet elegant ved en ny søkemelding. Åpneren kan jo se at han ikke er interessert i annet enn rutertilpasning. Hva svarhånden måtte sitte med i hjerter et av underordnet betydning. Etter å ha fått makkers støtte fra 1 spar til 2 spar, fortsetter åpneren med 3 ruter. Dette er en melding som klart og tydelig sier til makker: «Hvis du har tilpasning til ruter så har vi utgang. Hvis du ikke har tilpasning til ruter, så nytter det ikke å forsøke hvor sterkt du ellers måtte være.»

Vi må nemlig være oppmerksom på at enkel høyning av åpnerens farve er en svak melding akkurat som hos Culbertson. Svarhånden kan derfor ikke være særlig sterkt. Men hvis tilpasningen er i orden gjelder det å melde utgangen. Hvis derfor svarhånden har tilpasning til åpnerens sekundærfarve skal han hoppe i utgang. Mangler han tilpasning skal han derimot slå av med 3 trekk i den først meldte farven.

I dette tilfelle har svarhånden 11 punkter. Han er derfor ikke sterkt nok til å melde 1 spar, som vil bli meldt etter andre systemer og som p.g.a. den dårlige tilpasning vil komplisere meldingsforlopet. Svarhånden skal si 2 hjerter, for åpneren har jo vist 5-kortfarve, og hjerterkontrakt er derfor gitt. Når så åpneren fortsetter med søkemelding i ruter og svarhånden har topphonnører både i ruter og trumf, skal han hoppe til 4 hjerter.

4 hjerter gir dommerne 100 poeng. Ingen annen melding ges poeng.

Spill nr. 4. SKREDDERSYDD TILPASNING.

Vest gir. Alle i sonen.

♠ D Kn 10 7	N	♦ K 9 8 6
♥ 6	V	♦ 10 9 8 5
♦ D Kn 9 7 5	Ø	♦ E K 10
♣ E Kn 7	S	♣ 6 4

Meldinger:

1 ♦	1 ♠
2 ♠	
4 ♠	3 ♦

Vi synes Leif Christiansen og Bjørn Larsen har vært flinke til å finne vanskelige hender. Her er således hovedproblemet hvorvidt Vest skal åpne eller si pass.

Tendensen i moderne konkurransebridge går avgjort i retning av tynne åpninger, forutsatt at det er et visst «hold» i kortene. Til sammenligning kan anføres at Culbertson anbefaler å åpne med:

♠ E 7 6 ♥ 7 5 ♦ D Kn 9 7 2 ♣ K D 8

og Dr. Stern åpner med:

♠ K Kn 10 6 3 ♥ K Kn 6 2 ♦ K 4 ♣ 2

Ja Culbertson går så langt som til å si: «Den følgende hånd er en sund åpningsmelding i 1 spar»

♠ E 10 9 8 3 ♥ E 7 6 2 ♦ 6 ♣ D 7 4

Etter Goren inneholder den hånd det her er spørsmål om 13 poeng hvilket gjør den til en valgfri åpningshånd. Etter Vienna inneholder den 16 punkter og med god tilpasning til 3 farver, foretrekker vi å åpne. Men lenger ned går vi heller ikke.

Makkers svar er krav for 1 runde og høyning til 2 spar er obligatorisk. Men nå kommer makker med 3 ruter, til tross for at spar er fastlagt som trumffarve. Parallellen til foregående spill er helt klar. Makker er ikke sterkt nok til selv å kunne gå i utgang i spar. Men han inviterer til utgang gjennom sin «unødige» støtte til makkers åpningsfarve. Med spar- og ruter honnører hos makker vokser jo Vests hånd kolossal — ikke minst kommer nå hans solide spartøtte til sin rett — og det er ingen tvil om at han bør motta makkers invit til utgang og si 4 spar.

Vi har her et av de tilfellene om hvilke Halle så treffende sa engang at det ikke alltid gjelder å telle punkter, men å vurdere håndens stikkmuligheter. Det er tydeligvis også dommernes mening, for 4 spar får 100

GULLSMED H. A. NEERBYE

Alt i gullsmedvarer

Godt utvalg i bridgepremier

N. B. F. skjeer m/merke
sendes i oppkrav.

TORGGATEN 2 - OSLO - TELEFON 333235

poeng og ingen annen melding påskjønnes i det hele tatt.

Spill nr. 5. DÅRLIG TILPASNING

Vest gir. Øst — Vest i sonen.

♠ 6
♥ K D 9 8 7
♦ E 8 2
♣ D Kn 9 3

N	
V	Ø
S	

♠ E D 9 8 7 2
♥ E
♦ D 5 4
♣ 8 7 2

Meldinger:

1 ♠
1 gr.
Pass

1 ♠
3 ♠

Et instruktivt meldingsforløp. Når åpneren i annen melderunde sier 1 grand er hopp fra makker en sterk oppfordring, men ikke helkrav. Tidligere var alle hopp i farve helkrav i Vienna, mens hopp i grand viste full utmelding av hånden. Det har vist seg at i de tilfellene hvor åpnerens makker svarer 1 grand og derved benekter tilpasning til åpningsfarven, så har åpneren bruk for å kunne hoppe i egen farve som oppfordring til makker hvis han har et solid grundsvar. Det samme er tilfelle her, hvor det er åpneren som svarer 1 grand for å vise manglende tilpasning til makkers farve.

Dommerne gir 100 poeng for både 2 og 3 spar.

Spill nr. 6. HVILKEN SLEM ER BEST?

Vest gir. Nord—Syd i sonen.

♠ 3
♥ E 7 2
♦ E D 10 9 5
♣ K 8 3 2

N	
V	Ø
S	

♠ E K D 10 7 5 2
♥ K Kn
♦ K Kn
♣ E 5

Meldinger:

1 ♦
2 gr.
3 gr.
4 gr.
5 gr.

2 ♠
3 ♠
4 ♦
5 ♥
7 ♦

Åpningsmeldingen og hoppsvaret som krav til utgang gir seg selv. På grunn av den dårlige tilpasning til spar er åpnerens 2 grand eneste korrekte melding for å advare makker. Øst gjentar sin sterke sparfarse men med singelton i spar, må Vest fremdeles slå av med 3 grand. Dermed er det klartlagt at sparfarse ikke passer. Med doubleton i spar skulle nemlig åpneren sagt 4 spar i stedet for 3 grand. Østs rutermelding er en såkalt «gratismelding». Det er jo krevet

til utgang i første melderunde og nå viser Øst tilpasning til åpnerens farve. Nå vokser åpningshånden. Etter makkers sterke meldinger og støtte i ruter, sier Vest 4 grand Blackwood og får vite om 2 ess hos makker. Vest fortsetter med 5 grand som spørsmål etter konger. Men meldingen sier mere. Det er samtidig en invit til storeslem hvis svarhånden har betydelige umeldte verdier. 5 grand i denne posisjon garanterer nemlig tilstedevarelsen av alle 4 ess og gir svarhånden valget mellom å vise antall konger hvis svarhånden tidligere har maktet sin hånd fullt ut, eller også å gå i storeslam hvis han har umeldte tillegg. Se på Østs hånd. Han har to verdifulle ruterhonorør og han vet at makker bare har (høyst) 1 spar. Det gir 2 direkte og meget verdifulle avkast samtidig som han har inntak nok til å stjele god sparfarsen. Derfor sier Øst 7 ruter.

Dommerne gir 100 poeng for 7 grand, 70 poeng for 7 ruter og 40 poeng for 7 spar.

For første gang et vi alvorlig uenig med dommerne. I 7 grand har man 12 stikk fra topp med tillegg av sjansen for et spar knekt sitter høyst tredje. Sjansen for 3—2 sits oppgit Culbertson til 68 % og selv om knekten jo kan sitte singel med fordelingen 4—1 så gjenstår det en ikke ubetydelig mulighet for at 7 grand vil kunne bli avhengig av en skvis eller vellykket hjerterfinesse. Hvis ruterne ikke sitter verre enn 4—2 vil man i 7 ruter disponere 1 trumf til å godspille sparfarsen med. Sitter ruteren 5—1 får vi samme sjanse som 7 grand og risikoen er da bare at trumfen sitter 6—0. Sjansen for det er etter Culbertson bare 1 — en — prosent. Derfor er 7 ruter etter vår oppfatning en bedre kontrakt enn 7 grand. Jfr. i denne forbindelse poengene i spill 16.

Spill nr. 7. UTGANG ELLER EI?

Vest gir. Alle i sonen:

♠ E 10 2
♥ K 7 5
♦ D 9 8 3
♣ E K 9

N	
V	Ø
S	

♠ 6 4 3
♥ E 8 2
♦ E 7 5 2
♣ Kn 6 3

Meldinger:

1 ♣
3 gr.

2 ♦

Spillet inneholdet 42 punkter og utgang bør etter vår oppfatning meldes. Øst har

15 Viennapunkter og må selv sagt svare positivt. Vi har ofte med fordel svart 1 hjerter på honner tredje i en slik posisjon, men det er jo ikke strikte etter systemet. Hvorom allting er, så melder vi utgang med 42 Viennapoeng. Det lønner seg i langt de fleste tilfellene.

Her har sikkert dommerne koset seg fordi de fleste nok sikkert kommer i utgang som er bet. Dommen lyder slik: 1 grand gir 100 poeng, 2 grand og 2 ruter gir 50 poeng. Her vil tallfall Gorenspillere ha grunn til å beklage seg fordi Vest skal åpne med 1 grand og Øst skal svare 2 grand med 9 Gorenpoeng. For å få toppscore må altså Øst si pass med sine 9 poeng, men la åpneren ha følgende korrekte grandåpning etter Goren:

♠ E D 10 ♠ K 7 5 ♠ D 9 8 3 ♠ E K 9

så vil en pass på Østs kort koste en sannsynlig utgang.

At det i det foreliggende tilfelle ikke er utgang lar seg ikke bestride, fordi vi har en «speilbilledfordeling» uten sjanser til å opparbeide langfarvesikk i andre farver enn ruter. Men normalt mener vi at det er større sjanse for å vinne 3 grand med 42 poeng enn at det bare skal være en partscore i kortene og derfor vil vi for vårt vedkommende melde slike utganger.

Spill nr. 8.

Vest gir. Ingen i sonen.

♠ E K D Kn 10 4	N	7	♠ 8 6 2
♥ E K Kn 2	V	7	♥ K Kn 4
♦ E 6	Ø	D 10 9 4	♦ 8 2
♣ 4	S	♦ 7 5 2	♣ E D 9 7 6

Meldinger:

1 gr.	2 ♠
2 ♦	2 ♥
5 ♥	6 ♥

eller

2 ♠	2 ♦
3 ♠	3 gr.
4 ♥	5 ♥
6 ♥	

Her har man faktisk et valg mellom åpningsmeldingene 1 grand og 2 kløver. 2 kløver — etterfulgt av hoppmelding i farve — er utgangskrav etter moderne

Vienna. Da jeg meldte spillet med Egil Ronneberg som makker, valgte makker med sin sterke hånd å kreve til utgang gjennom å starte med 2 kløver og hoppe i neste melderrunde. Mine to første meldinger på Østs kort var derfor obligatoriske, og det var først da makker dukket opp med meldbar farve at Østs kort blir interessante. Kan makker garantere utgang på egen hånd i spar eller hjerter, er det ganske klart at min gode trumffarve minst sikrer 5 trekk. Og når makker fikk høre min støttemelding var jo sekseren klar. Willy Varnås — Odd Kristiansen gikk en annen vei. Varnås åpnet med 1 grand, fikk 2 kløver fra sin makker og søkte med 2 ruter. Da Kristiansen svarte 2 hjerter, sa Varnås 5 hjerter og da Øst ikke hadde lovet mere enn 4 små hjerter, høynet han korrekt til 6 hjerter.

Begge meldingsforløpene er instruktive og viser hvorledes slemmen ved begge bord ble meldt gjennom nøkkelmeldingen 5 hjerter.

Dommerne gir 100 poeng for 6 hjerter, null for alt annet.

Spill nr. 9:

Vest gir. Nord—Syd i sonen.

♠ E Kn 7 5	N	8 6 2
♥ E D 10 6	Ø	♥ K Kn 4
♦ 7 5	S	♦ 8 2
♣ K Kn 2		♣ E D 9 7 6

Meldinger:

1 ♠	2 gr.
3 ♦	3 ♦
4 ♥	5 ♥

Morsomme meldinger. Østs 2 grand viser 16—17 punkter og da åpneren har 24 selv,

d' Artagnan:

Sherlock Holmes ved bridgebordet.

Under mitt siste besøk i London avla jeg et besøk ikke bare i Vokskabinetet men også i Baker Street — ja De gjetter tiktig: i Sherlock Holmes hjem, der som kjent står uforandret slik som det var i dr. Watsons og hans egen tid.

Det er ganske underlig med engelskmennenes sans for stil og tradisjon. De holder hånd over kjente menns etterlatenskaper og Sherlock Holmes anseelige pipesamling f. eks. var bevart med all mulig pietet.

Imidlertid var det tydelig at det var skjedd noe som fikk de ellers så rolige og sindige engelske museumsfolk til å vise iallfall en viss ubalanse. Et manuskript om bridge var merkelig nok blitt oppdaget blant en samling gamle aktstykker som man i årevis trodde hadde vært fullstendig undersøkt og katalogisert. Et bombenedslag under krigen like i nærheten hadde gjort det nødvendig å foreta visse opprydninger og dokumenter som pietetsfullt hadde ligget utørt og uforstyrret år etter år, var påny gjennomgått og katalogisert. Og da dukket altså disse tidligere oversette bridgenotater opp. De var med respekt å melde temmelig medtatte,

men skrevet med den sirlige nesten gnidrede skriften som preger dr. Watsons vanlige opptegnelser, så om deres ekthet hersker det ingen tvil.

Jeg ble lynende interessert og ville gjerne kastet meg over dr. Watsons notater med en eneste gang jeg forstod hva det var. Men nei takk san, sånt går ikke i England. En ukjent utlending får ikke uten videre lov til å grave i katalogiserte skriftstykker, så jeg ble blankt avvist og det var først etter å ha moblisert mrs. Fleming, hvis mor som kjent er norsk og gjennom henne visse fremtredende herrer i Portland Club som gikk god for meg at jeg omsider fikk anledning til å studere Sherlock Holmes og dr. Watsons bridgenotater. At de var bryt verd, vil man lett kunne se.

«Det er ganske merkelig, begynner dr. Watsons notater, at Sherlock Holmes synes å finne den mest fullkomne avkobling i det nye spillet som kalles bridge eller biritch, og som vistnok skal være av russisk opprinnelse.» Når han kommer hjem fullstendig utmattet etter flere døgns intens jakt på dr. Moriarty eller hans bande eller kommer hjem for å få sin fortjente hvile når han

er det på det rene at henderne befinner seg i utgangssonen. Derfor søker Vest med 3 ruter. (Vær oppmerksom på at 3 kløver i dette ene tilfelle er sign off og viser at åpneren bare har en lang kloverfarve) Øst har faktisk flere meldinger å velge mellom. Han kan si 4 kløver og vise sin langfarve, men det har den svakhet at han dermed passerer 3 grandgrensen. Han kan videre si 3 grand, men det er ingen god melding når makker har søkt etter de edle farvene og ruterfarven hos Øst er helt udekket. Den smidigste

meldingen, som faktisk ble avgitt da spillet ble meldt, er derfor 3 hjerter, som samtidig med å preferere mellom hjerter og spar, gir åpneren anledning til å havne i 3 grand hvis hjerterfarven ikke passer. Det kan jo meget vel hende at åpneren har tatt sikte på å spille spillet i 3 grand eller 4 spar. Her var imidlertid åpneren ute etter begge de edle farvene, og dermed ble kontrakten 4 hjerter.

Dommernes avgjørelse er: 100 poeng for 4 hjerter. Ingenting til andre meldinger.

(Forts. i neste nr.)

har løst et så vanskelig problem som Hunden fra Baskerville så ville jeg som lege helst sett at han koblet helt av og tok en grundig hvileperiode. Men Holmes er ikke av samme oppfatning, og da nyter det som kjent aldri for meg å få ham inn på mine ideer. Nei, svarer Holmes, jeg må holde meg i mental trening, jeg må også sørge for å koble fullstendig av fra dagens små og store problemer, og til det, gamle venn, er bridgen den beste hjelper jeg har. Så stell De bare med Deres egne sirkler, gamle venn, og la meg stelle med mine. Og dermed var det jo i realiteten ikke mere å diskutere. Sherlock Holmes spilte bridge — men hvilken bridge. Det gikk oftest langt over min forstand hva han kunne utlede av meldinger og kort. Jeg innrømmer gjerne at jeg nesten aldri kunne følge med. Likevel ville Holmes alltid ha meg med. Det er ingenting så selvkontrollerende sa han ofte, som å ha med en ganske alminnelig begavelse som Dem, min kjære Watson, for når jeg så etterpå tvinner opp i tankens fine spinn, så er De, min venn, verdimaleren for min tankes flukt. Kan De følge lett med, har altså spillet vært for lett, har De betydelige vanskeligheter med å forstå, så er spillet av klasse, og hvis jeg virkelig må anstreng meg for å få Dem til å forstå om ikke mene enn noen grains av logikken — ja da et spillet slik at jeg virkelig har hatt glede av det. Se f. eks på dette spillet som han en dag forela meg.

♠ K Kn 6 3
♥ 9 7 4
♦ E 7 5
♣ K Kn 2

N
V
S
Ø

♠ E D 10 9 7
♥ D 3 2
♦ K 3
♣ E 10 3

Syd åpner med 1 spar, sa Holmes, Vest melder 2 hjerter, Nord sier 3 spar og Syd avslutter med 4 spar.

Utspillet er hjerter ess, så følger hjerter Konge og da Øst er renons, fortsetter Vest med hjerter og Øst får stjeling. Øst fortsetter med ruter, De tar stikket og trumfer ut. De får da se at Vest har 3 trumf.

Og nå min kjære Watson, overlater jeg det videre spill til Dem, sa Holmes.

Ja, men dette er vel ikke noe særlig vanskelig spill, svarte jeg. Problemet er jo bare å knipe klooveren, så står kontrakten. Jeg kan jo knipe begge veier i klover så om jeg er heldig eller ei, avhenger bare av flaksen.

De skuffer meg, kjære Watson, brummet Holmes. Spillet er jo såre elementært og for den saks skyld meget instruktivt. Det dreier seg i det hele tatt ikke om noen kloverfinesse.

Det kan jeg ikke være enig med Dem i, innvendte jeg. Hvis jeg bare tar riktig klovervariant må jeg jo vinne spillet.

Ja, svarte Holmes det stemmer nok på sett og vis, men hvorfor gi seg den blinde gjettning i vold når De ved en enkel tankevirksomhet kan finne den sikre vei som en åpen bok.

— Hva mener De, svarte jeg.

Deres problem, fortsatte Sherlock Holmes uanfektet, er som De ganske riktig bemerket klovervarianten. Men tenk Dem nå litt om. De har jo sett at Vest har vist 6 hjerter — Øst hadde jo bare 1. Og De har videre sett at Vest hadde 3 trumf. Tilsammen kjänner De dermed 9 av hans 13 kort. Hvorfor ikke spille ruterfarven tilsammen 3 ganger for å se hvor mange ruter Vest sitter med? Gjør De det får De se at Vest følger farve hver gang og altså har 3 ruter — eller for å være eksakt minst 3 ruter. Ergo kjänner De 12 av Vests 13 kort og da er det vel ikke noen heksekunst å spille liten klover til Nords ess for deretter å ta en sikker finesse gjennom Øst i neste

W. B. Herseth:

Vienna Leksikon

Pris kr. 3.50

ANNEN UTGAVE!

Bestilles portofritt fra

Bridgeforlaget

Frognerveien 28, Oslo

kløverspill. Elementært, min kjære Watson, sluttet Holmes.

Selvfolgelig hadde han rett — nå som alltid. Jeg klarte tydeligvis ikke å skjule for hans skarpe øye at jeg syntes det var litt kjedelig, for ikke å si litt infamerende å bomme på et såvidt enkelt problem.

Sherlock Holmes ville ikke vært den han var hvis hans gode hjerte ikke hadde forbarmet seg over meg, og det var tydelig at han gjerne ville gi meg en sjanse til å gjenopprette min selvaktelse da han sa.

Ja, kjære venn, det er mange spillere som overser et slikt enkelt poeng. Glem det spillet, og prøv Dem heller på dette:

♦	8 5 3
♥	E 10 3
◊	E K 9 5
♣	9 5 4

N
V
Ø
S

♦	10 6
♥	K Kn 4 2
◊	2
♣	E K D Kn 10 2

La meg si at De skal spille 5 klover på disse kortene. De får bare vite at Vest har vært inne med en sparmelding, det er alt.

Vest starter med ♠ E, ♠ K og ♠ D. På ♠ D legger Øst en hjerter.

Tja, her må vel det riktige være å stjele ♠ D, trumfe ut og spille på hjerterfinesse. Denne gangen kan det da ikke være tale om annet enn å knipe hjerterfarven riktig, sa jeg.

Watson, kjære gamle venn, her legger jeg opp det ene spillet etter det andre med samme grunnpoeng og like sikkert som en lås så gir De god dag i å peile inn sitsene og bare spiller som et barn på den faste og beste finessen. Sherlock Holmes var tydelig sarkastisk.

Jamen, med heldig eller riktig hjerterfinesse så vinner jeg da spillet, protesterte jeg.

Utvilsomt min kjære Watson, utvilsomt. Men forskjellen er bare den at hvor De trenger hellet som hjelper for å lykkes, der seirer min klare logikk uomtvistelig og absolutt, uten noen som helst knebøyning for lykkens lunefulle gudinne. Jeg tror vi skal være enige om at det nettopp er på

slike punkter at den gode bridge skiller seg ut fra dårlig bridge. La oss nå se hvorledes spillet skal spilles med den sikkerhet som er den gode spillerens kjennemerke:

Tredje sparspill stikkes, men vel å merke med en trumfchonner. Det har selv en skotte råd til når vi har 5 trumfchonner på topp og bare 4 utestående trumfer. Selv om De ikke akkurat i øyeblikket kan se om De får bruk for kl. 9 hos blindemann som innkomst så skal De rent automatisk sikre forbindelseslinjene når De har råd til det. Så fortsetter De med trumf ess og konge — og nå vet De med sikkerhet sitsen i 2 av farvene hva enten trumfen sitter 2—2 eller 3—1, ikke sant.

Jo, naturligvis, svarte jeg.

All right, fortsatte Holmes, vi har fremdeles problemet med riktig behandling av hjerterfarven. Men la oss nå, kjære venn, utnytte erfaringene fra forrige spill. La oss se hvorledes ruterfarven er fordelt. ◊ 2 til ◊ E og så liten ruter tilbake til stjeling med hoy trumf. Det både garderer oss mot overtrumfing og lar oss beholde innkomst på trumf 9. Vi fortsetter med ♣ 2 til ♣ 9 og uansett om trumfen satt 2—2 eller 3—1 så er vi nå inne hos blindemann. Vi tar ◊ K og stjeler siste ruter. Hva vet vi nå?

Ja, nå vet vi jo også rutersitsen hva enten farven sitter 4—4, 5—3, eller 6—2 svarte jeg.

Riktig, min kjære Watson, men det betyr at vi nå har nøyaktig peiling på både spar, ruter og klover. Og dermed gir jo hjerterfarvens fordeling seg selv. Vi vet at Vest har 6 spar og Øst 2. Vi vet at Vest har 4 ruter og Øst 4 (eller 5—3). Vi vet at Vest har 2 klover og Øst 2 (eller 3—1). Med andre ord: Vi har full telling på begge hender. Har Vest vist 6 spar, 4 ruter og 3 klover, så er han tenons i hjerter. Har Vest vist 6 spar, 4 ruter og 2 klover, så har han singel hjerter. Har Vest vist 6 spar, 3 ruter og 3 klover så har han også singel hjerter. Elementært, min kjære Watson.

Men, innvendte jeg, spiller jeg trumfen til bunds så vil jo også motparten måtte røre fordelingen gjennom kastene.

Nei, nå skulfer De, svarte Holmes. I så fall kaster jo bare Vest spar og Øst hjerter, og nøkkelen til spillet — ruterfordeling 4—4 eventuelt 5—3 lar seg ikke konstatere.

EKSPERT

REDIGERT AV

KLUBBEN

HELGE VINJE

Oppgave nr. 13.

♠ K Kn 9 7 5	N	♦ E D 10 6 4
♥ K 9 2	V	♥ E Kn 5 4
♦ E D	Ø	♦ 7 4
♣ 9 7 2	S	♣ 6 3

Øst spiller 4 spar uten meldinger fra motparten. Syd starter med E K D i klover. Hvordan vil De spille som Øst?

Oppgave nr. 14.

♠ E K 4 2	N	♦ 7 5
♥ 6 3	V	♥ E K 5 2
♦ K Kn 3	Ø	♦ E D 9 8 7
♣ E 7 5 4	S	♣ Kn 3

Øst spiller 6 ruter uten meldinger fra motparten. Syd spiller ut klover Konge. Hvordan vil De spille som Øst?

Oppgave nr. 15.

♠ 8 5 3	N	♦ E 4
♥ E 6 2	V	♥ K D 10 5 3
♦ 9 6 4 2	Ø	♦ E D 10 3
♣ E 10 7	S	♣ 8 2

Øst spiller 4 hjerter uten meldinger fra motparten. Syd spiller ut klover Konge. Hvordan vil De spille som Øst?

Oppgave nr. 16.

♠ 8 4 2	N	♦ E 4
♥ Kn	V	♥ K D 10 5 3
♦ K 9 8 6 3	Ø	♦ E D 10 3
♣ 10 6 5 2	S	♣ 8 2

♠ E 5	N	♦ D 8 3
♥ D 4	V	♥ K 10 3
♦ E D Kn 10 2	Ø	♦ E 9 8 7
♣ Kn 9 8 3	S	♣ K 4 2

Med Nord-Syd i faresonen er meldingene gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
4 ♥	1 ♦	pass	1 ♠
pass	pass	pass	pass

Vest spiller ut spar Ess og fortsetter med spar til Dammen hos Øst. Øst tar også spar Konge, og Syd følger med Knekten. Hva vil De gjøre som Vest?

Løsning til oppgave nr. 5.

♠ 9 6 5 2	N	♦ D Kn
♥ E 7 4 2	V	♥ K D Kn 9 5
♦ E 8 6 3	Ø	♦ Kn
♣ 5	S	♣ K D 7 4 3

Øst spiller 4 hjerter uten meldingen fra motparten. Syd spiller ut trumf. Hvordan vil De føre kortene som Øst under forutsetning av at motpartens trumf sitter fordelt 2—2?

Under den oppgitte forutsetning at motpartens trumf sitter fordelt 2—2 er kontrakten sikker hvis klovene er fordelt 4—3. Med klovene fordelt 5—2 derimot kan spillet by på vanskeligheter. Et avgjørende poeng ved spilleoppgaven er derfor behandlingen av kloverfargen. Spiller bør gå slik: Trumfutspillet stikkes på bordet og så følger klover. Hvis Nord stikker med Esset, er alt over. Men hva hvis det kommer liten fra Nord? Da skal Øst også legge lavt ut fra følgende resonnement: Når Nord legger lavt, kan han neppe ha Esset. Slik som situasjonen må fortone seg for ham, må det være riktig å stikke med Esset og trekke sin siste trumf. Ellers risikerer han at Øst får hele tre stjelinger i klover. Folgelig bør Esset sitte hos Syd, og da er det korrekt å gurdere seg mot at han har Esset dobbel. Det vil vise seg når Øst kommer inn igjen og trekker ny liten klover til trumf på bordet. Faller ikke Esset da, trekker Øst i tredje omgang en kloverhonor, som får løpe hvis ikke Syd dekker. Som en ekstra sjans, i tilfelle Syd skulle ha Esset temte, skal imidlertid Øst temporisere slik at han også får prøvet om spar 10 sitter tredje. Det gjør han ved å trekke spar to ganger før han begynner kloverstjelingen.

Løsning til oppgave nr. 6.

♠ E Kn 4	N	♦ D 8 3
♥ E Kn 2	V	♥ K 10 3
♦ K 10 3	Ø	♦ E 9 8 7
♣ D 9 8 5	S	♣ K 4 2

Øst spiller 3 grang uten meldinger fra motparten. Syd spiller ut spar 2. Nord får stikket for Kongen og returnerer spar 9. Syd følger på med spar 6. Hvordan vil De som Øst planlegge spiller?

Her kan det oppstå en hel rekke varianter alt etterom honnorkortene er fordelt hos motparten. I hovedtrekk bør imidlertid spillet legges an slik: Annen sparrunde går til Esset. Så følger klover til Kongen, som vi forutsetter får beholde stikket. Deretter tar Øst av for spar Dame, før å fjerne Nords frikort, og så klover igjen. Har Syd Kn 10, vil han riktig nok få inntak i tredje runde til sitt sparstikk, men må så gi Øst favor og det niende stikket, idet det forutsettes at ruterhonnorene sitter fordelt en på hver hånd. Hvis Syd legger lavt i annet kloverspill, bruker bordet åtteren, og Nord er inne. Han må nå gi favor, og spiller best klover eller hjerter. Bordet får stikket, ruter til Kongen og ruter til tieren, hvis Syd legger lavt, og så gir hjerter Konge inntak til den fjerde ruter som forhåpentlig er god-

Kan Øst se noen sjanse til bet, og hvordan bør han i tilfelle forsette?

Øst skal i tredje stikk fortsette med spar.

Det Øst kan håpe på er at Vest har ruterhold og hjerter Konge. Ved å returnere spar, tar motspillerne de fire første sparstikk, hvoretter Vest frir seg i klover. Senere må han riktig nok blanke hjerter Konge, men det skal mye til at Syd kan peile inn at Kongen sitter single. Etterat han har prøvet ruterne som ikke går, vil han sannsynligvis ta finnessen i hjerter og går het. Dette er i hvert fall hva motspillerne må håpe på. Flere av løserne mener at Øst i tredje stikk skal skifte til hjerter. Men hva skjer da? Jo, Syd vil stikke med Esset og trekke fire ganger klover, og på fjerde kløverspill må Vest kaste et kort. Han kan ikke oppgi ruterholdet, og hjerter Konge må han også beholde. Følgelig må han kaste en spart, og dermed har han røpet seg. Hvis han ikke var i en tvangssituasjon, ville han selv sagt ikke oppgi et sikker stikk på spart 10, og sparavkastet vil derfor gi Syd den opplystning han har bruk for. Har han Ess 10 x i ruter, kan han etterat kloverskikkene er tatt spille hjerter til Damen. Har Øst Kongen, kan han ta sitt sparstikk, men må så spille opp ruter fra Knekkens fjerde. Og mangler Syd ruter 10, vil han trekke hjerter og selv legge lavt, slik at Damen gir det niende stikket.

spilt. Det avgjørende for poenggivningen i denne oppgaven er imidlertid at Øst først trekker klover til Kongen og så tar av for spar Dame, før klover spilles påny.

Løsning til oppgave nr. 7.

♦ E 2	N	♦ D 5 3
♥ E K	Ø	♥ 8 7 4 2
♦ K Kn 8 5 4 2	S	♦ E D 7
♣ E 10 9		♣ K 4 2

Øst spiller 6 grang uten meldinger fra motparten. Syd spiller ut hjerter 9. Hvordan vil De spille som Øst?

I annet stikk skal Øst trekke liten spart til Damen på hånden. Dermed får han med seg muligheten for at Nord har Kongen. Blir Damen stukket av Syd, ligger alt til rette for en to-sidig skvis (guardskvist mot nord) under forutsetning av at kloverhonnene er fordelt med en på hver hånd, og at Nord har hjerterholdet. Når alle ruterstikkene tas, må Nord i sluttspillet holde en hjerter og to klover. Øst holder til klover og en spart, og Syd er tvunget til enten å oppgi sparholdet eller kloverholdet. Hvis Nord beholder en spart og bare en klover, vil hans kloverhunner falle på Kongen, og Syds honnor kan fanges opp.

Løsning til oppgave 8.

♦ 5 3		♦ E 8 7 4
♥ 7 6 3		♥ 8 7 4 2
♦ K D 5 2		♦ 6 3
♣ K D 5 4		♣ 10 8 3
	N	
	Ø	
	S	

Meldinger:

Syd	Nord
1 gr.	3 gr.

Vest spiller ut spar Konge og fortsetter med spart 2 til Østs Ess. Syd følger på med sekseren og nieren.

LØSNINGENE

sendes Helge Vinje, Heierstuveien 19, Tåsen, Oslo. — De må postlegges innen 14 dager etter at løsene har mottatt magasinet.

1. premie: 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlete spillkort. Sølvpremier til årets 2 beste løsere.

Resultatet av konkurransen i nr. 2

1. premie: Yingvar Nytrøen, Lomnessjøen 34 poeng
2. premie: Dagfinn Schinstad, Tåsenveien 99, Oslo ..... 34 poeng

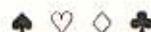
Resultatet for de beste fireverig
32 poeng: Rolf Jahre, Grovane st.
Knut With, Kragerø.
W. Foslien, Åmot, Modum.
Hans Olsen, Lomnessjøen.

30 poeng: V. B. Nicolaysen, Sarpsborg.
Arild Solberg, Trondheim.
Torolv Tveiten, Røa.

28 poeng: Einar Tangeland, Eidsberg.
Chris Brekke, Oslo.
Paul Hagen Egge, Brandbu.
Harald Walle, Tvedstrand.

24 poeng: Einar Karlsen, Ljordalen.

De øvrige løsene har fra 16 til 20 poeng.

MELD FØRST DISSE KORTENE MED DERES BESTE MAKKER
og sammenlign så meldingene med ekspertenes på side 10.

VEST

Ingen i farsonen. Vest har gitt.

Hvis Nord får anledning til det,
melder han hjerter på 1-trinnet.

ØST

Ingen i farsonen. Vest har gitt.

Hvis Nord får anledning til det,
melder han hjerter på 1-trinnet.

Kontrollslipp til Eksperthallen. Nr. 4 1958.

Løserens navn:

Adresse:

(Må medfølge løsningen).

ØST

♠ K D 10 5
♡ D 10 6 3
◊ 8 6 2
♣ 7 3

VEST

♠ E 9 6 3
♡ 7
◊ 9
♣ E K D Kn 8 4 2